

skattelovskommissionen, som dog ikke foreslog en sådan ordning gennemført. Spørgsmålet er omtalt i den af kommissionen i 1948 afgivne betænkning I, afsnit III, side 60-61, og som bilag 3 til betænkningen (afsnit IV, side 149-185) er optaget en af kommissionens sekretariat udarbejdet skitse til en lov om skatteopkrævningen, baseret på kildeskatteprincippet, samt almindelige bemærkninger i tilslutning til skitsen. Denne vil i det følgende blive omtalt som K-skitsen.

I bemærkningerne til K-skitsen fremhæves det, at de skatter, der betales af den løbende indtægt, må være *forskudsskatter*, der skal modregnes i den endelige skat, der efter de tilvante principper pålignes, når indkomståret er udløbet og indkomsten endeligt opgjort. Det anføres, at en ordning, hvorefter skatten af den løbende indtægt skulle være definitiv, ville stride imod det skatteevneprincip, som vor beskatning traditionelt hviler på, og som forudsætter beskatning af en nøjagtigt opgjort indkomst for et afsluttet indkomstår. K-skitsen bygger endvidere på den forudsætning, at forskudsskatten så vidt det er praktisk muligt skal berigtiges ved, at skatten *indeholdes i indkomsten*, forinden denne udbetales til skatteyderen. Hvor indeholdelse ikke kan anses for praktisk mulig, skal skatteyderne ifølge skitsen selv indbetale forskudsskatten. Det var den almindelige opfattelse i skattelovskommissionen, at der kan opnås væsentlige fordele for skatteyderne ved en kildeskatteordning. Når kommissionen alligevel ikke fremsatte forslag herom, var det fordi den overvejende del af kommissionens medlemmer nærede afgørende betænkeligheder bl. a. med hensyn til omfanget af det administrative arbejde, ordningen ville medføre både for arbejdsgiverne og for skattemyndighederne. Under det dagældende skattesystem med 3 indkomstskatter til henholdsvis staten, kommunen og den fælleskommunale udligningsfond samt en særlig erhvervs-kommuneskat ville en kildeskatteordning efter kommissionens mening blive alt for kompliceret, bl. a. fordi den indkomst, hvoraf skatten beregnedes, var forskellig for de tre indkomstskatter, og fordi den kommunale indkomstskat beregnedes på forskellig måde fra kommune til kommune. I bemærkningerne til K-skitsen fremhævedes det, at den skitserede ordning måtte forudsætte en radikal omlægning af skatteskalaerne, således at man anvender en fast indkomstskatteprocent op til en indkomstskattegrænse, der fastlægges så højt, at det store flertal af lønmodtagere ligger under den.

Siden skattelovskommissionen afgav sin betænkning, er der kommet en udvikling i gang, som på afgørende måde ændrer de forhold, der begrundede,

at kommissionen ikke stillede forslag om en kildeskatteordning. Den fælleskommunale udligningsfond er ophævet, og erhvervs-kommuneskatten er afskaffet. For kommuneskattens vedkommende er der sket en tilnærmelse til den statslige beskatning såvel med hensyn til grundlaget for skattens påligning som med hensyn til dens beregning. Af bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat vil det ses, at den omtalte udvikling foreslås videreført. For statsskattens vedkommende henviser man til skatteberegningsreglerne i nærværende lovforslags afsnit IV og bemærkningerne hertil. — Endelig er der sket en teknisk udvikling, som gør det muligt at tilrettelægge en kildeskatteforvaltning på et økonomisk og arbejdsmæssigt forsvarligt grundlag.

På begrænsede områder er der allerede i gældende lovgivning og praksis gennemført en beskatning på grundlag af den løbende indtægt. Dette er således tilfældet, når en ægtefælle er afgået ved døden, idet den efterlevende ægtefælle så under visse betingelser kan forlange beskatning på grundlag af den forventede indtægt i det kommende skatteår. For personer, der er flyttet hertil fra udlandet, sker beskatningen for den første tid efter tilflytningen ligeledes på grundlag af den forventede indtægt i skattepligtsperioden. Endvidere kan nævnes praksis vedrørende skattelempelse for personer, der er gået på pension og lign., idet der her sker en tilpasning af de pålignede skatter til indkomstforholdene i den periode, hvor skatterne skal betales. Endelig er der ved den i 1959 indførte sømandsskatteordning gennemført en kildeskatteordning på et begrænset område, hvor ulemperne ved den bestående ordning var særlig mærkbare.

III. Udenlandsk ret.

I de øvrige skandinaviske lande og i en række andre lande er der gennemført kildeskatteordninger. I det følgende gives en fremstilling af ordningerne i Sverige, Norge, Finland, Vesttyskland, England og USA.

Sverige.

I. I Sverige indførtes den opkrævningsreform, hvorved man gik over til at opkræve skatten af den løbende indkomst, ved Uppbördsförordning af 31. december 1945, og ordningen trådte i kraft fra den 1. januar 1947. Da opkrævningsresultaterne i de første år ikke ganske opfyldte forventningerne, idet der opstod ret betydelige „kvarstående skatter“, blev der gennemført visse ændringer, der medførte bedre overensstemmelse mellem den foreløbige —